

คปภ.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
การประจําเขตกรุงเทพมหานคร

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัย
สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ยังมีความผูกพันอยู่

พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ 7/2552 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ดังนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“รายได้จากการลงทุนค้ำรับ” หมายความว่า

- (1) ดอกเบี้ยที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระจากพันธบัตร หุ้นกู้ ตั๋วเงิน หรือเงินฝากธนาคาร
- (2) เงินปันผลค้ำรับจากหุ้นและหน่วยลงทุนซึ่งประกาศจ่ายแล้วไม่เกินสี่สิบห้าวัน

ข้อ 2 เงินสำรองประกันภัยที่บริษัทจัดสรรไว้ตามข้อ 3 ประกอบด้วยเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย เงินฝากกระแสรายวัน รายได้จากการลงทุนค้ำรับ รายได้ค้ำรับจากการขายหลักทรัพย์ไม่เกินห้าวันนับจากวันที่ขาย หรือสินทรัพย์ลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต ซึ่งต้องปราศจากภาวะผูกพัน เว้นแต่ภาวะผูกพัน ดังต่อไปนี้

2.1 การซื้อขายหรือมีฐานะอนุพันธ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

2.2 การทำธุรกรรมยืมและให้ยืมหลักทรัพย์

2.3 การทำธุรกรรมซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยมีสัญญาขายหรือสัญญาซื้อคืน

รายการที่ 2.2 และ 2.3 ให้นับเฉพาะส่วนที่บันทึกเป็นสินทรัพย์ของบริษัท ตามมาตรฐานการบัญชีเท่านั้น

การประเมินราคาสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือราคาประเมินสินทรัพย์และหนี้สิน ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และให้ใช้จำนวนที่มีอยู่ ณ วันทำการสุดท้ายของแต่ละเดือน

ข้อ 3 ให้บริษัทจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่มีความผูกพันอยู่ ดังนี้

3.1 เบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากการรับประกันภัยโดยตรง ให้จัดสรรไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ หรือวิธีการอื่น แต่ต้องมีจำนวนไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินสำรองประกันภัยที่คำนวณขึ้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้

3.2 เบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากการรับประกันภัยต่อ ให้จัดสรรไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของเบี้ยประกันภัยรับจากการประกันภัยต่อนั้น หรือให้สำรองเต็มจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้

ข้อ 4 การคำนวณเงินสำรองประกันภัย ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

4.1 การสำรองประกันภัยถัวเฉลี่ย (Mean Reserve) ให้เงินสำรองประกันภัยถัวเฉลี่ยของรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยใดมีค่าเท่ากับครึ่งหนึ่งของผลรวมของเงินสำรองประกันภัยหรือเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีจำนวนที่สูงกว่า ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยครั้งหลังสุด กับเบี้ยประกันภัยสุทธิรายปีที่ปรับแล้ว สำหรับปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น และเงินสำรองประกันภัย หรือเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยของปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีจำนวนสูงกว่า

การคำนวณเงินสำรองประกันภัยถัวเฉลี่ย (Mean Reserve) คำนวณได้จากสูตรดังต่อไปนี้

ให้ α = เบี้ยประกันภัยสุทธิรายปีที่ปรับแล้วปีแรก

β = เบี้ยประกันภัยสุทธิรายปีที่ปรับแล้วปีต่อไป

${}_{t-1}V$ = เงินสำรองประกันภัย ณ วันครบปีกรมธรรม์ประกันภัยครั้งหลังสุด

${}_{t-1}CV$ = เงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยครั้งหลังสุด

${}_tV$ = เงินสำรองประกันภัย ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยของปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น

${}_tCV$ = เงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยของปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น

t = ปีกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณี กรมธรรม์ประกันภัยปีที่ 1

สูตร เงินสำรองประกันภัยถัวเฉลี่ย = $\frac{[{}_tV \text{ หรือ } {}_tCV \text{ ที่มีจำนวนสูงกว่า}] + \alpha}{2}$

ในกรณี กรมธรรม์ประกันภัยปีที่ 2
เป็นต้นไป

สูตร เงินสำรองประกันภัยถัวเฉลี่ย

$$= \left[\begin{array}{c} {}_{t-1}V \text{ หรือ } {}_{t-1}CV \\ \text{ที่มีจำนวนที่สูงกว่า} \end{array} \right] + \beta + \left[\begin{array}{c} {}_tV \text{ หรือ } {}_tCV \\ \text{ที่มีจำนวนที่สูงกว่า} \end{array} \right]$$

2

หรือ

4.2 การสำรองประกันภัยสัดส่วน (Fractional Reserve) ให้เงินสำรองประกันภัยสัดส่วนของรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยใดมีค่าเท่ากับเงินสำรองประกันภัยหรือเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีจำนวนที่สูงกว่า ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยครั้งหลังสุดรวมกับผลต่างระหว่างเงินสำรองประกันภัย หรือเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีจำนวนที่สูงกว่า ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยของปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น ของจำนวนช่วงระยะเวลา นับแต่หลังวันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยครั้งหลังสุดถึงวันที่คำนวณเงินสำรองประกันภัยกับเงินสำรองประกันภัย หรือเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีจำนวนที่สูงกว่า ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยครั้งหลังสุด ของจำนวนช่วงระยะเวลา นับแต่หลังวันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยครั้งหลังสุด ถึงวันที่คำนวณเงินสำรองประกันภัยและเบี้ยประกันภัยสุทธิที่ปรับแล้วสำหรับส่วนที่ยังไม่ถือเป็นรายได้

การคำนวณเงินสำรองประกันภัยสัดส่วน (Fractional Reserve) คำนวณได้จากสูตรดังต่อไปนี้

ให้ h = จำนวนช่วงระยะเวลานับแต่หลังวันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยครั้งหลังสุด ถึงวันที่คำนวณเงินสำรองประกันภัย

$$\text{สูตร เงินสำรองประกันภัยสัดส่วน} = \left[\begin{array}{c} {}_{t-1}V \\ \text{หรือ} \\ {}_{t-1}CV \\ \text{ที่มีจำนวน} \\ \text{ที่สูงกว่า} \end{array} \right] + h \left[\begin{array}{c} {}_tV \\ \text{หรือ} \\ {}_tCV \\ \text{ที่มีจำนวน} \\ \text{ที่สูงกว่า} \end{array} \right] - \left[\begin{array}{c} {}_{t-1}V \\ \text{หรือ} \\ {}_{t-1}CV \\ \text{ที่มีจำนวน} \\ \text{ที่สูงกว่า} \end{array} \right]$$

+ เบี้ยประกันภัยสุทธิที่ปรับแล้ว $[\alpha \text{ หรือ } \beta]$ ส่วนที่ยังไม่ถือเป็นรายได้

4.3 “เงินสำรองประกันภัย ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยใด” หมายถึง ผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยและผลประโยชน์อื่น (ถ้ามี) ที่บริษัทมีความผูกพันจะต้องจ่ายในอนาคต นับแต่วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้นเป็นต้นไป หักด้วยมูลค่าปัจจุบันของเบี้ยประกันภัยสุทธิรายปีที่ปรับแล้วในอนาคตนับแต่วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้นเป็นต้นไป และหากได้ค่าเป็นลบให้ถือค่าเงินสำรองประกันภัย ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้นเป็นศูนย์

การคำนวณ “เงินสำรองประกันภัย ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยใด” คำนวณได้จากสูตร ดังต่อไปนี้

ให้ A_t = ผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย และผลประโยชน์อื่น (ถ้ามี) ที่บริษัทมีความผูกพันจะต้องจ่ายในอนาคต นับแต่วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้นเป็นต้นไป

$\beta \ddot{a}_t$ = มูลค่าปัจจุบันของเบี้ยประกันภัยสุทธิรายปีที่ปรับแล้วในอนาคต นับแต่วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้นเป็นต้นไป

สูตร เงินสำรองประกันภัย ณ วันครบรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยใด

$$= A_t - \beta \ddot{a}_t$$

4.4 “เบี้ยประกันภัยสุทธิรายปี” หมายความว่าถึง ส่วนของเบี้ยประกันภัยแต่ละปีที่มีจำนวนเท่ากันทุกปี ซึ่งเมื่อนำส่วนของเบี้ยประกันภัยแต่ละปีนี้ทั้งหมดไปคำนวณเป็นมูลค่าปัจจุบัน ณ วันออกกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว จะมีค่าเท่ากับผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินเอาประกันภัย และผลประโยชน์อื่น (ถ้ามี) ที่บริษัทมีความผูกพันจะต้องจ่ายนับแต่วันออกกรมธรรม์ประกันภัยนั้น เป็นต้นไป

การคำนวณ “เบี้ยประกันภัยสุทธิรายปี” คำนวณได้จากสูตร ดังต่อไปนี้

ให้ $P \ddot{a}$ = มูลค่าปัจจุบัน ณ วันออกกรมธรรม์ประกันภัยของเบี้ยประกันภัยแต่ละปีที่มีจำนวนเท่ากันทุกปี

A = ผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยและผลประโยชน์อื่น (ถ้ามี) ที่บริษัทมีความผูกพันจะต้องจ่ายนับแต่วันออกกรมธรรม์ประกันภัยนั้นเป็นต้นไป

สูตร $P \ddot{a} = A$

$$\text{ดังนั้น เบี้ยประกันภัยสุทธิรายปี} = P = \frac{A}{\ddot{a}}$$

4.5 เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วแบ่งเป็นสองประเภท ดังนี้

4.5.1 “เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีแรก” หมายความว่าถึงผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยและผลประโยชน์อื่น (ถ้ามี) ที่บริษัทมีความผูกพันจะต้องจ่ายนับแต่วันออกกรมธรรม์ประกันภัยเป็นต้นไปหักด้วยมูลค่าปัจจุบัน ณ วันออกกรมธรรม์ประกันภัยของเบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีต่อไปทั้งหมด

การคำนวณ “เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีแรก” คำนวณได้จากสูตรดังต่อไปนี้

$$\text{ให้ } \beta a = \text{มูลค่าปัจจุบัน ณ วันออกกรมธรรม์ประกันภัยของเบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีต่อไปทั้งหมด}$$

สูตร เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีแรก = $A - \beta a$

4.5.2 “เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีต่อไป” หมายความว่าถึงเบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับตามวิธีการในข้อ ก. หรือข้อ ข.ข้างล่างนี้ตั้งแต่ปีที่สอง เป็นต้นไปจนถึงปีสิ้นสุดการชำระเบี้ยประกันภัยที่ให้ค่าต่ำที่สุด

ก. เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่คำนวณขึ้น โดยถือเสมือนว่ากรมธรรม์ประกันภัยนั้นได้ทำขึ้นภายหลังวันออกกรมธรรม์ประกันภัยแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่ไม่เลื่อนกำหนดการชำระเบี้ยประกันภัยครั้งสุดท้ายและเวลาสิ้นสุดของกรมธรรม์ประกันภัย

ข. เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่รวมค่าที่เพิ่มจำนวนหนึ่งนับตั้งแต่ปีที่สองของกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งเมื่อนำเฉพาะจำนวนค่าที่เพิ่มทั้งหมดนี้ไปคำนวณมูลค่าปัจจุบัน ณ วันออกกรมธรรม์ประกันภัย จะมีค่าเท่ากับผลต่างระหว่างร้อยละห้าจุดห้าของจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยกับจำนวนที่เพิ่มในหนึ่งปี นอกจากการประกันภัยประเภทอุตสาหกรรมให้มีค่าเท่ากับผลต่างระหว่างร้อยละหกจุดห้าของจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยกับจำนวนค่าที่เพิ่มในหนึ่งปี

การคำนวณเบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีต่อไปตามข้อ ก. และข้อ ข. คำนวณได้จากสูตรดังต่อไปนี้

เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีต่อไปตามข้อ ก. คำนวณได้จากสูตร

$$P(x+1, n-1, m-1) = \frac{A_1}{\ddot{a}_1}$$

เบี้ยประกันภัยสุทธินายปีที่ปรับแล้วปีต่อไปตามข้อ ข. คำนวณได้จากสูตร

$$\frac{A + K}{\ddot{a}}$$

ให้ $k = 0.055$ นอกจากการประกันภัยประเภทอุตสาหกรรม ให้มีค่าเท่ากับ 0.065

4.6 การคำนวณเงินสำรองประกันภัยขั้นต่ำให้วิธีเบี้ยประกันภัยสุทธิรายปีที่ปรับแล้ว

4.7 กรมธรรม์ประกันภัยประเภทชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียวหรือประเภทชำระเป็นงวด งวดละเท่า ๆ กัน และแต่ละงวดมีระยะเวลา 12 เดือน หรือกว่านั้นขึ้นไป นอกจากประเภทกรมธรรม์ประกันภัยตาม 4.10 4.11 4.12 และ 4.13 ให้จัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยตาม 4.1 หรือ 4.2

4.8 กรมธรรม์ประกันภัยประเภทชำระเบี้ยประกันภัยเป็นงวด งวดละเท่า ๆ กัน และแต่ละงวดมีระยะเวลาต่างไปจาก 4.7 นอกจากกรมธรรม์ประกันภัยตาม 4.10 4.11 4.12 และ 4.13 ให้จัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยตาม 4.1 หรือ 4.2 หักด้วยเบี้ยประกันภัยสุทธิที่ปรับแล้วของงวดที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระตามกรมธรรม์ประกันภัยสำหรับรอบปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น

4.9 กรมธรรม์ประกันภัยประเภทชำระเบี้ยประกันภัยไม่เท่ากัน นอกจากกรมธรรม์ประกันภัยตาม 4.10 4.11 4.12 และ 4.13 ให้แยกเบี้ยประกันภัยที่ไม่เท่ากันนั้นออกเป็นจำนวนย่อยที่เท่า ๆ กัน และให้วิธีคำนวณเช่นเดียวกับ 4.7 หรือ 4.8 แล้วแต่กรณี

4.10 กรมธรรม์ประกันภัยแบบสวัสดิการสงเคราะห์ให้จัดสรรเงินสำรองประกันภัย ดังนี้

4.10.1 เงินฝากบำรุงเพื่อการสวัสดิการสงเคราะห์ให้จัดสรรเต็มจำนวนเงินที่เหลืออยู่ของสมาชิกแต่ละราย

4.10.2 เงินค่าสมัคร ค่าบริการหรือเงินอื่นๆ ให้จัดสรรไว้เพื่อค่าใช้จ่ายในอนาคต มีจำนวนเท่ากับผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่ายแต่ละปีในอนาคต โดยกำหนดให้ค่าใช้จ่ายแต่ละปีที่มีจำนวนเท่ากับร้อยละห้าจุดห้าของเงินค่าสมัคร ค่าบริการ หรือเงินอื่นๆ

การคำนวณเงินสำรองค่าสมัคร ค่าบริการหรือเงินอื่นๆ คำนวณได้จากสูตรดังต่อไปนี้
สูตร เงินสำรองค่าสมัคร ค่าบริการ หรือเงินอื่น ๆ = $(0.055) (\text{เงินค่าสมัคร ค่าบริการ}) \ddot{a}_{x+1}$

4.11 กรมธรรม์ประกันภัยแบบชั่วระยะเวลาหนึ่งปี กรมธรรม์ประกันภัยหมู่แบบชั่วระยะเวลาหนึ่งปี หรือกรมธรรม์ประกันภัยที่มีการประกันภัยอุบัติเหตุทุพพลภาพ การรักษาพยาบาลหรือเหตุอื่นใดรวมอยู่ด้วย ให้จัดสรรเงินสำรองประกันภัยเพื่อการนี้ไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของเบี้ยประกันภัยรับสำหรับปีที่มีความผูกพันอยู่ หรือให้สำรองเต็มจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้

4.12 กรมธรรม์ประกันภัยแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life Policy) ให้จัดสรรเงินสำรองประกันภัยดังนี้

4.12.1 เงินสำรองตามกรมธรรม์ประกันภัยของส่วนการประกันภัยเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าการประกันภัย (Cost of Insurance)

4.12.2 เงินสำรองตามกรมธรรม์ประกันภัยของส่วนการลงทุน
เท่ากับร้อยละร้อยของมูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย

4.13 กรมธรรม์ประกันภัยแบบประกันชีวิตควบการลงทุน (Unit Linked Life Policy) ให้จัดสรรเงินสำรองประกันภัย เท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าการประกันภัย (Cost of Insurance)

ข้อ 5 อัตราดอกเบี้ยในการคำนวณเงินสำรองประกันภัยตามข้อ 4 สำหรับ
กรมธรรม์ประกันภัยทุกแบบ ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยไม่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการกำหนดอัตรา
เบี้ยประกันภัยแต่ทั้งนี้ต้องไม่สูงกว่าร้อยละห้าต่อปี

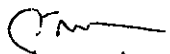
ข้อ 6 การคำนวณเงินสำรองประกันภัยตามข้อ 4 ให้บริษัทใช้ตารางมรณะ
เดียวกับที่ใช้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย ยกเว้น กรณีที่บริษัทใช้ตารางมรณะอื่นนอกจาก
ตารางมรณะไทยในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย ให้บริษัทใช้ตารางมรณะไทย 2529
ในการคำนวณเงินสำรองประกันภัย ดังนี้

6.1 ตารางมรณะไทย 2529 ประเภทสามัญ ให้ใช้กับการประกันชีวิต
ประเภทสามัญและประเภทกลุ่ม

6.2 ตารางมรณะไทย 2529 ประเภทอุตสาหกรรม ให้ใช้กับการประกันชีวิต
ประเภทอุตสาหกรรมและประเภทสวัสดิการสงเคราะห์

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 29 มิ.ย. 2552

(นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมายเหตุ:- เหตุผลที่ออกประกาศฉบับนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้คณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดสรรเบี้ย
ประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีความผูกพันอยู่ ประกอบกับยังไม่มี
การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองสำหรับ
กรมธรรม์ประกันภัยแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life Policy) และแบบประกันชีวิตควบการลงทุน
(Unit Linked Life Policy) จึงจำเป็นต้องออกประกาศฉบับนี้